

Secundus actus

q Homo Mire addidit aut supvacuum est:
r Vt sibi discere liceat. quasi disciplinā aut ar-
tem tantū auctoritatis criminū felicitas supsit.
s Deme Magis veteres sic dicebat q̄ a me.
t Sectari iusti Proprie nam & sectae philo-
sophorum ab eo dicta sunt.
v Viden ocium & qbus quid facit Rursus
Parmeno & facetas dicit & distinguunt longilo-
quium parafiti neq̄ tum ab eo sentitur.
x Deducere Proprie nam ducitur quis ad
supplicium. deducitur in leticiam.
y Salua res est. quia & ante ostium non in-
terius & tristem. nec valet ad leticiā q̄ parmeno
est sed hoc riuialis seruus. z Nebulonem.
Nebulo vel fur est. quia vel nebulas obiciat &
tenebras sequatur. vel mollem vt nebulam: vel
inanem & vanum vt nebula est. a Iste hoc
munere &c. Non immerito Gnatonē dicitur
parmeno qui penitus nouit meretricis consiliū.
b Plurima salute. Hec tota locutio parafiti/
celegantia & simul ironia plena est: nā & plu-
rimam dicit ei salutem quā nec exiguam quidā
velit continere c Summū dicit qui nec leuis
amicus sit sibi. & q̄ venuste q̄ summū amicum
non refalutet parmeno. d Quid agitur.
Pro blandimento non pro interrogatione nunc
pōitur vt noster quid sit. e Statur Venuste
& faece nam stat cum ingredi non licet.
f At nunquid aliud. Cum iurgio hic de il-
lo respondit: & ideo repetit dictum.
g Quid tum Interogat interrogantem ne
ipse respondeat.
h Nihil eq̄dē. Dicit. Nihil mutat vultum
parmeno in leticiam. ideo illi faece Gnatō agen-
ti hoc ipsum ne sis dixit vt probaret tristicū sibi.
i Mancipium Apotopis: dicit pudlam
aut virginem. & bene mancipium dicitur quan-
do ita manibus ducitur. & volo q̄ mancipiū
veha quā manibus trahitur vocetur cui quiuis
qui trahit potest quando libet in fidere ita &c.
k Non malum Inimica laudatio est certe.
l Vro hominem Sibi hoc gestu & vultu pa-
rafitico dicit & pro eo q̄ est dolere cogo.
m vt falsus animi es Similiter & parmeno
secum gestu seruiliter: & animi pro animo. &
ideo falsus ē animi quod putat huiusmodi mu-
nerē capi posse thaidem.
n q̄ hoc munus gratum Mire insultat Gna-
to. q̄to enim munus gratum fuerit tanto erit ri-
ualis exdufor.
o Heus omnīū regū vicissitudo est videlicet
in quo erumpere dolor Parmenonis potuit nisi
commissa seruaret vt celaret thaidis consilium.
p Detineo te fortasse tu vult exprimere cōsel-
sionem cur ad thaidem venerit sed itare nō ipō-
sit simulat eum deineri cum ipse plus sibi impe-
dimento sit dat ei abeundi veniam.
q Paululū da mihi opere hoc quasi supplicā-
tis vultu ad irrisionē dicitur & proprie sic dicit
adiuua me.
r Age modo nunc hactibi patent fores. ex eo
q̄tū licere oportuit ostendit q̄ miser nihil illi li-
ceat parmenoni. s quia istam ducis. hoc
quali ad Gnatonem sed lente. ac sub signa mur-
murat t Nū quēq̄ &c q̄a ipetrare nō pōt
v Sine biduū hoc p̄terat. & hoc lentius. nā
si aliter pronunciaueris secreta produntur.
x Fortunatus vt ipse videris tibi.
y Ne tu ista faxo calcibus. Mira eloquentia
in qua vtracq̄ hypoboe expressissima est: nā neq̄
vno digitulo minus aliquid dici potest. neq̄ cal-

q̄ ad cenā vocat .i. alimoniam ruc .i. ille miser .i. vehemēter & p̄ fo
leni via q̄ona q̄ cra rogare
re: & tam facile victū querere / sibi homo coepit me obles
re: & tam facile victū querere / sibi homo coepit me obles
crare: vt sibi liceret discere id de me. Sectari iusti sipotis est
veluti .i. scire .i. philo vt praecetera pla
sophis ronica
tanq̄ philosophos habent disciplinā ex ipsis vocabula /
similiter a gnatione .i. video ne .i. scuntis hoc
parafiti itidē vt gnatōici vocent. PAR. Viden ocium / & ci
numis cū cor: pueliam
bus qd facit alienus. GNA. sed ego cesso ad thaidē hanc
q̄patis magis opror q̄ appositus dicitur
munus capere thaidis
deducere & rogare ad cenā vt veniat. Sed p̄menonē ante
emuli molins p̄uolualter cere
ostitū thaidis tristicū video / riuialis seruū salua res est. nimis
q̄ video tristicū .i. cessant & remissū sū r p̄ieri q̄ p̄igra frigus d̄i deuce s̄bis p̄cedens
ex contextu .i. fare 3 .i. consistit apud me
rū hoies frigent. nebulonē hunc certū est dudere. PAR.
p̄ is .i. gnato illi pa
dile b
licet hoc munere arbitratū suā thaidem esse. GNA. Plurimā
i. amicus sine hoc edipis .i. sit. a te
salute p̄menonē suū summū impitū gnato. qd agitur. PAR.
i. a me i. a te fieri .i. videre
Stat. GNA. video: nū quid nā hic qd nolis vides? PAR.
i. video quā .i. vides qd nolis .i. d̄d̄ sic c̄st̄ aliud videt. 3
nolim videre .i. videre f .i. qd noli vt qd deide vna vana
te. GNA. credo. at nunquid aliud? PAR. qd rū. GNA. qd
non .i. sū tristicū .i. risticū q̄ res .i. d̄d̄ r̄ uī d̄
hoc macapio
tristicus es. PAR. nihil eq̄dē. GNA. ne sis. Sed qui viderē tē
serua puella nō intenuisti .i. scido vel boloso
nec reforme h̄ ancō
bi hoc mancipiū: PAR. nō malū herde. Gna. Vro homi-
aniphetis q̄st̄ .i. accipit
m .i. q̄st̄ erat & decept̄ est n
nē. PAR. Vt falsus ani es? Gna. q̄ hoc munus gratū thai-
i. paras ex bono hep & me
ruidis
di arbitrare esse. PAR. Hoc nūc dices eiectos hinc nos? om̄
o .i. d̄muratio vel al .i. ama reita .i. q̄ res sine villa. 3
tena munero seruū remissio
nūc rēp̄ heus vicissitudo est. Gna. Sex ego te totos parme-
i. d̄ agunt hoc rēp̄ estiaci huc & illuc qd .i. frequēter
est labens currens
no hos menses quietū reddā. ne sursum deorsum currites
neq̄ nocē in som̄ p̄mo vt d̄ominā .i. d̄bratū facto .i. d̄bratū fact̄ .i. d̄mē
nem vnae qd est c̄p̄i
neute ad lucē vsq̄ vigiles. ecquid beo te. PAR. Men? Pa-
i. d̄bare hoc ē canuchos .i. illud .i. impedito remo-
roz p̄
pe. Gna. sic soleo amicos. PAR. Laudo. Gna. Detineo te
i. in aliu locū .i. in nullū locū
era p̄curus d̄inde
fortasse / tu p̄fecturus alio fueras? PAR. nūc q̄. Gna. Tū
q̄ .i. parum adiuua me .i. imroduer thaidem
tu igiū paululū da mihi opae. fac vt admittat ad illā. PAR.
hor. d̄is .i. sic puella .i. ap̄re sunt puella nūc d̄
r
age modo. nūc tibi hae patent fores. q̄a istā ducis. Gna. nū
aliquē ex domo .i. sapre .i. p̄nere .i. vnoq̄ vnoq̄ spauū
quēq̄ euocare hinc vis foras? PAR. Sine biduū hoc p̄g-
i. modicē .i. facillime cui ois ipse succē q̄
tereat / q̄ mihi nūc vno digitulo fores aperis fortunatus nē